

Elképesztően szól a magyar csodaerősítő

HARASZI TIBOR / 2021.12.14. 05:49

Az elektroncsöves erősítők kultusza már több, mint fél évszázados múltra tekint vissza és még most is születnek csodás képviselői. Mi most egy hazai gyártó által fejlesztett darabot próbálhattunk ki.

A zenehallgatásnak számtalan formája létezik. Az utcán sétálva a telefon hangszóróit recsegtetve is lehet ezzel kizozni a többi járókelőt. Ez ugye a dolog legalja. Innen vezet felfelé az út az egyszerűbb Bluetooth hangfalakon vagy füleseken át a komolyabb hifi rendszerekig, amelyek már a százeresz árkategóriánál kezdődnek.

Disztárgynak sem utolsó. / FORRÁS: DRIGO

Van azonban a zeneőrülteknek egy viszonylag kis közössége, akik nem elégszenek meg egy jobb hifirendszer által szolgáltatott hangminőséggel sem. Igazából ezek azok az emberek, akik szinte semmilyen minőséggel nem elégedettek teljesen, így mindig a minél jobb és jobb hangminőséget keresik. Ezért pedig nagyon komoly összegeket is hajlandók fizetni, amire szükség is van, mert a tökéletes hangminőség olyan, mint a fénysebesség. Elérni a mai tudásunk szerint lehetetlen és a megközelítésével exponenciálisan nő a további közelítéshez szükséges ráfordítás – jelen esetben az ár.

EZÉRT FORDULHAT ELŐ, HOGY KAPHATÓAK MA A PIACON TÖBB TÍZMILLIÓ FORINTOS ERŐSÍTŐK, LEMEZZJÁTSZÓK, HANGFALAK ÉS MÉG EZEKNÉL IS DRÁGÁBBAK. TULAJDONKÉPPEN CSAK A VÁSÁRLÓK PÉNZTÁRCÁJA SZAB EZEKNEK AZ ÁRAKNAK HATÁRT, A JÓZAN ÉSZ SEMMIKÉPPEN.

Az indokolható szint

Létezik azért egy szintje ezeknek a készülékeknek, ahol egy megfelelő rendszerbe illesztve már bőven hallani a hangminőség különbséget, mondjuk egy „mezei” hifi-torony szintjéhez képest, de még nem kell kifizetnünk egy budai villa árát ezért a különbségért. Ezen a vékony mezsgyén mozognak a magyar [Audio Hungary](#) Qualiton nevű készülékei is, melyek közül mi most az X200-as típusszámú elektroncsöves erősítőt kaptuk meg egy teszt erejéig.

GYORSAN ESSÜNK IS TÚL A NEHEZÉN ÉS MONDJUK KI: EZ AZ ERŐSÍTŐ BIZONY A PICIVEL 2 MILLIÓ FORINT FELETTI ÁRÁVAL MESSZE NEM A „GAZDASÁGOS” KATEGÓRIA. AZ INDKOLHATÓ SZINT VISZONT, BÁRMENNYIRE HIHETETLEN, VALAHOL EZEN A TERÜLETEN MOZOG.

Magyarországon is van egy szemmel látható réteg, amelynek tagjai online fórumokban, közösségekben kommunikálnak és keresik a minél jobb minőségű hangot. Köztük ez az összeg egy erősítőért nem neveltség, hanem megfontolás tárgyát képezheti, pedig ezek az emberek nem mind topmenedzserek, vagy unatkozó milliomosok. Egyszerűen csak ez a dolog érdekli őket és erre hajlandók akár komolyabb összegeket is áldozni.

ERRE PEDIG SZÜKSÉG IS VAN, HISZEN EMELLÉ AZ ERŐSÍTŐ MELLÉ MÉG KELL VALAMILYEN FORRÁSKÉSZÜLÉK, ILLETVE EGY PÁR, MEGFELELŐEN JÓMINŐSÉGŰ HANGSUGÁRZÓ IS, HOGY ÉLVEZHESSÜK A RENDSZER ÁLTAL SZOLGÁLTATOTT HANG MINŐSÉGÉT.

Mi egyébként egy Audio Technika AT-LP5-ös lemezzjátstót és egy Marantz CD-17 KI Signature CD-lejtstót, valami egy klasszikus Jamo Concert 8 30th Anniversary Edition Hangfalpárt használtunk tesztrendszerként. Ez a rendszer ugyan egyértelműen alatta van annak, amit az erősítő megkívánna (a komplett rendszer nem éri el összekötő kábelekkel együtt az erősítő árának felét sem), de azért itt már nem egy belépő rendszerről beszélünk és így is kiválóan érezhető volt az erősítő tudása.

Mi van a dobozban?

A dobozt kézbe véve az első gondolatunk egyértelműen a „van ebben anyag” volt, mert a csomag közel 30 kilót nyomott. Kicsomagolva megláttuk a nagyon igényesen szeparált elektroncsöveket és alattuk a kiválóan körbeszivacsozott erősítőt. A dobozott elektroncsöveket és az erősítőhöz illően masszív távvezérlőt, ami egyébként csupán a hangerő szabályzására és némitására képes, még forrást sem válthatunk vele. Viszont rádiójelekkel kommunikál az erősítővel.

Csőves erősítőhöz képest, rengeteg bemenet van. / FORRÁS: DRIGO

A készülék összerakása önmagában egy kellemes feladat, mert miután a helyére emeltük, bele kell helyezni a mellékelt csöveket a számukra kialakított foglalatokba. Ezt a foglalatok mellett feliratok segítik, a gyártó pedig fehér kesztyűt is mellékel a dologhoz, hogy ne hagyjuk ott ujjlenyomatainkat a csöveken.

A megfelelő csövek behelyezését feliratok segítik. / FORRÁS: DRIGO

A csöveket egyébként egy levehető fémház is védi például a kíváncsibb gyermekek, vagy a pajkosabb háziállatok elől, de természetesen a zenehallgatás igazi élményéhez hozzájárul a finoman izzó elektroncsövek meleg fénye is, így ez azt a fémházat leginkább akkor fogjuk használni, amikor épp nem hallgatunk zenét.

Bekapcsolás, szolgáltatások

A szolgáltatások tekintve ez egy igazán nagylelkűen megépített erősítő, legalábbis, ha azt vesszük alapul, hogy ebben a kategóriában mi a megszokott. Itt ugyanis amellet, hogy nem kevesebb, mint 7 bemenet kapunk, köztük egy phono előerősítővel ellátottat a lemezzjátstónk számára, még olyan „luxus” is megjelenik, mint a külön kimenet az equalizer, vagy a külön mélysugárzó számára. Ezek mellett egy kapcsolható XLR csatlakozó párt is találunk a hátoldalon, ami lehet egy direkt bemenet vagy egy kimenet is további végerősítő felé, ha esetleg a 2x200 Watt kevésnek bizonyulna.

Megszólás, hangminőség

Amikor minden a helyére került, a csövek a foglalatban, a kábelek a csatlakozókban, akkor végre eljön a pillanat, hogy felkapcsolhatjuk a készülékház bal oldalának hátsó részén található főkapcsolót. Nincs túl szem előtt, az igaz, de az biztos, hogy ha egyszer bekapcsoltuk, már nem nagyon akarjuk majd kikapcsolni. Egyrészt mert olyan szépen szól a rendszer, másrészt, mert nem árt, ha a csövek mindig üzemmeleg állapotban várják az alkalmat, hogy megszólaltathassák kedvenc zenéinket.

Mi meg is ragadtuk ezt az alkalmat és beizzítottuk kezdetnek Dave Brubeck, Blue Rondo A La Turk című klasszikusát és itt már más dolgunk nem is volt, mint hátradőlni és élvezni a zenét. A gyönyörű cimora és a kivételesen tiszta cin az első pillanatokban megadta az alaphangulatot, aminél nem is ment lejjebb az élvezeti szint, mindegy, milyen hangszer érkezett a színpadra. Ami egyébként nagyon pontosan behatárolható volt, szinte centire ki lehetett volna mérni, hogy merre ült a billentyűs, hol volt a dobos és a többiek.

A forráskészülékek sem lehetnek akármik. / FORRÁS: DRIGO

Ezután egy kissé keményebb útra kormányoztunk és Comfortably Numb című számot hallgattuk meg, amit a Pompeii anitéátrumban rendezett koncertjén vett fel David Gilmour. Az amúgy nem valami rövid szám nagy gyorsan elszaladt, annyira élvezetes volt hallgatni. A gitárszólók is csodásak voltak és megmutatták, hogy a csöves technológia egyáltalán nem csak a komolyzene és a jazz kedvelőinek való. Próbaképpen meghallgattuk a Deeply Disturbed című számot az Infected Mushroom előadásában és az az igazság, hogy még ez is nagyon jól állt neki. Atomütős mélyekkel bombázta a nappalinkat és már-már elő akartuk keresni a hegesztő szemüvegünket, amit régen a Mayday partikon hordtunk, de aztán inkább hagytuk lehiggadni a kedélyeket.

Összegzés

A Qualiton X200 egy igazi gagyágyú. A megfelelő rendszerbe illesztve szinte minden zenéből kihozza a lehető legtöbbet. Egyetlen gondja, hogy bizony a minőségre nagyon érzékeny. A régi idők túlvézérelt punketén és a rossztolón gondja digitális felvételek hibáit ugyanúgy kiemeli, mint amennyire a jó felvételek előnyeit, így például nosztalgiazásra kevésbé alkalmas. És persze újfent meg kell említeni az ártényezőt, hiszen, ha egy ilyen erősítőt szeretnénk venni, az azért komoly kiadást jelent. Ráadásuk a mellé csatarendbe állított komponensek és kábelek is legalább közel hasonló színvonalat kell, hogy képviseljenek, mert ha nem, akkor bizony hamar hallani fogjuk a többi komponens gyengeségeit is, ami mielőbbi újabb befektetéseket fog majd maga után vonni. De hát, ugye, mint azt már leirtuk, ez egy olyan piac, ahol mindig van feljebb.